

egy falépcsőn lehetett feljutni a pillérre, ahonnan a felsővár megközelíthető volt.

Elkezdtek az úgynevezett laktanyaszárnyba foglalt korábbi, K felé nyitott kapuépítmény részleges feltárását, ennek során gerendafészek formájában azonosítható volt az egykori első emeleti szint, valamint a kapuépítmény D felé nyíló ajtaja. Korábbi megfigyeléseink alapján egyelőre úgy feltételezzük, hogy a kapuépítményt az úgynevezett laktanyaszárny kialakításával egy időben, csak a 16. században töltötték fel, részben bontási omladékkal. Ebből a rétegből Antal Antonio aquileiai pátriárka 1402–1411 között vert ezüstpénze került elő, mely azonban a laktanyaszárny pontosabb keltezéséhez nem sok támpontot ad.

A felsővár ÉK-i falszorosában részben kihordtuk a vár utolsó, változó (0,5–2,8 m) vastagságú pusztulási omladékát, de a járósíntet, mely 2–3 m-rel mélyebben is lehet, nem értük el.

Munkatárs: Kupovics Renáta régészhallgató.

FÜLÖP ANDRÁS – LÁSZLÓ CSABA

101. Dombóvár, Bezerédj utca 75.

(Tolna megye) B

2006. május 25-én helyszíni szemlét végeztem tulajdonosi bejelentés nyomán. A leletbejelentő házuk átalakítása, újabb szoba hozzátoldása során edénytöredékekre lett figyelmes a régi melléképületük alapjainak kiszedésekor és mélyítések. Az egyik edénytöredékben égett emberi csontokat találtak. Az összegyűjtött edénytöredékek között egy osztott füles töredék egyértelműen a bronzkor elejére keltezte a leleteket. A töredékek között több edény – urna, korsó – volt. Egy vastagabb falú fenéktöredéken maroknyi kalcinálódott csont volt látható. Az alap aljába mintegy 25 cm-re mélyedő folt bontása során kisebb-nagyobb kora bronzkori töredékek és kalcinált csonttöredékek kerültek elő. A világosabb, löszös altalaj tetejébe mélyedő gödör alja felett mintegy 10 cm-re háromujnyi vastag edénytöredéket eredeti helyén találtunk meg. A kerek, ívelt aljú sírgödört kibontottuk, dokumentáltuk, a leleteket a szekszárdi múzeumba szállítottuk. A lelőhely minden bizonnyal egy kora bronzkori urnatemetőhöz tartozó sír lehet. Valószínű, hogy az alapárkok oldalfalában megfigyelhetően 60–80 cm mélységig hatoló bolygatások már korábban is érinthettek sírokat, s ez a továbbiakban is várható.

SZABÓ GÉZA

102. Domony, temető

(Pest megye) B, Á

Domonyban, a régi temetőtől D-re található egy kis-méretű, árokkal övezett földvár. Ez a domb a Galga árteréből erősen kiemelkedik (tszfm. 130 m, rel. mag. kb. 10 m); régebbi légi fotókon még jól látható, hogy a lakóterületet eredetileg körbevette a sáncárok. A földvár

Ny-i oldalán volt a Flóra-major, ill. a tsz. Az 1980-as években végzett terepbejárásaim során a földvár területén és attól D-re Árpád-kori és bronzkori cserepeket találtam. A tsz-majornál, az épületek között elsősorban bronzkori cserepek voltak. Amióta a tsz nem működik, és az egykori épületeket is lebontották, elbozotosodott az egész domb, 1,5–2 m magas lágyszárú és fás bokrok, bozót teszi átláthatatlanná a területet.

2004-ben védetté nyilvánították a földvárat és közvetlen környékét. 2006. június 9–19. között szondázó ásatást végeztem a Pest megyei várak kutatási programja keretében, OTKA pályázati pénzből.

A földvár középvonalában egy Ny–K-i irányú, 1 m széles, 24,5 m hosszú kutatóárokot jelöltem ki. Az árok Ny-i vége metszette az egykori sáncárok Ny-i szakaszát. A középső és K-i része a lakóterületen volt. A sáncárok K-i szakaszát már nem érintette a kutatóárok. A sáncárok Ny-i szakasza eredetileg 330 cm mély, és 11 m széles volt. Pontos mélységét nem tudtam megállapítani, mivel egykor beleásták egy bronzkori objektumba. Felső szakaszán csak a K-i oldal bontakozott ki egyértelműen; a Ny-i oldalát erősen megbolygatták a tsz-időkben ásott gödrök. Az árok betöltése sötétbarna, igen enyhén patic- és faszénzemcsés, kevés bronzkori és Árpád-kori cseréppel, 1-2 állatcsonttal.

A lakóterületen humusznak és középkori objektumoknak nem volt nyomuk. Feltehetően a korábbi szántásokkal lekoptatták az egykori felszínt. Erre utal az is, hogy a sáncároknak is csak a Ny-i félköríve látható, a Galga felől már teljesen betöltődött. A sáncárokkal övezett területen már csupán 2 őskori (egy bronzkori hatvani kultúrára, egy leletmentes, és csak feltételezően őskori) gödör nyomait találtuk meg.

MIKLÓS ZSUZSA

103. Drávatamási, Kenderáztató, Dráva-meder

(Somogy megye) Tő, Ú

2006. augusztus 14–25. között víz alatti régészeti felderítést és szondázást végeztünk a lelőhelynél, ahol korábban bődönhajók csoportját találtuk a folyómederben. Célunk a lelőhely kiterjedésének, szerkezetének, korának és funkciójának meghatározása volt. Valamint szerettük volna megkezdeni a hajók felmérését. Első lépésben szonaras felderítést végeztünk (C. Dworsky, VIAS Vienna Institute for Archaeological Science), mely kimutatta, hogy a korábban megfigyelt koncentrációtól lefelé (K-re), illetve a horvát part előtt is találhatóak objektumok.

A víz alatti felderítés során lokalizáltuk, és azonosítószámmal láttuk el az egyes hajókat. A számozás azért volt fontos, mivel a korlátozott látótávolság és a hajók koncentrált elhelyezkedése miatt könnyű eltévedni a lelőhelyen. Ezzel a munkával párhuzamosan elkészítettük a lelőhely vázlatos alaprajzát. Megállapítottuk, hogy a 2005-ben megfigyelt fő koncentráció nagyobb a feltételezetténél, továbbá folyásirányban felfelé és lefelé